

EEN DODELIJKE TWEELING
(The Sleeper Murders)

Een thriller in twee bedrijven

door

DON WOODS

vertaald door

Nicolet Steemers

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

WAARSCHUWING

Alle amateurverenigingen die het stuk: **EEN DODELIJKE TWEELING - THE SLEEPER MURDERS** gaan opvoeren, dienen in alle programma-boekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **DON WOODS** te vermelden. De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd. Direct daarop volgend de titel van het stuk. De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel. U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. "Holland" B.V. te Alkmaar.

**Copyright: 1989 © by Samuel French Ltd
Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv**

**Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl**

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, microfilm, beeldband, videotape, of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. "HOLLAND" B.V. te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

**Bezoek ons
op het Web**

www.toneeluitgeverijvink.nl
e-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

OPVOERINGSVOORWAARDEN

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het

Auteursrechtenbureau I.B.V.A. "HOLLAND" B.V. - Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl - Email: info@ibva.nl

ING Bank: 81356 - IBAN: NL08INGB0000081356 – BIC: INGBNL2A

Om in het bezit te komen van deze vergunning dient u zich aan de volgende voorwaarden te houden:

- a. de aankoop van minimaal **7** tekstboekjes bij de uitgever;
alsmede
- b. betaling van een bedrag aan auteursrechten aan bovengenoemd bureau.

Let wel!

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de schrijver van het toneelwerk, van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Hoe moet een vergunning voor opvoering worden aangevraagd?

- U zendt de aanvraagkaart/tevens bewijs van aankoop, u bij de leverantie verstrekt - ingevuld met de nodige gegevens - in aan bovengenoemd bureau.

- U ontvangt daarop bericht welk bedrag aan auteursrechten moet worden betaald. Na uw betaling wordt u de vereiste opvoeringvergunning toegestuurd.

Denkt u erom dat u de betaling op tijd doet, zodat u op de dag van opvoering in het bezit bent van de vereiste vergunning.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

- Schriftelijk of telefonisch aan te vragen bij bovengenoemd bureau.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen twee weken voorafgaand aan de voorstelling. (zie ook de website)

Voor BELGIË wende men zich **ALLEEN** tot Toneelfonds JANSSENS

afd. Auteursrechten, Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN

Telefoon (03)3.66.44.00. Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid rechten van u te claimen, noch te innen.

PERSONEN:

Elaine Holroyd - vrouw, voor in de dertig

Myra Owen - vrouw, voor in de dertig

Graham Holroyd - man, 40 jaar

Dorice Jones - vrouw, begin dertig

Walter Hibbard - man, ongeveer 40 jaar

Irma Stott - vrouw, middelbare leeftijd

Inspecteur Champion - man

Agent Miller - vrouw of man (kan door beiden gespeeld worden)

EERSTE BEDRIJF

scène 1: Midden op de avond

scène 2: Een week later. Middag.

TWEEDE BEDRIJF

scène 1: Een maand later. Avond

scène 2: Later op dezelfde avond

Het stuk speelt zich af in de zitkamer van het huis van de Holroyd's in Lukeswood, Cheshire

Tijd: Het heden

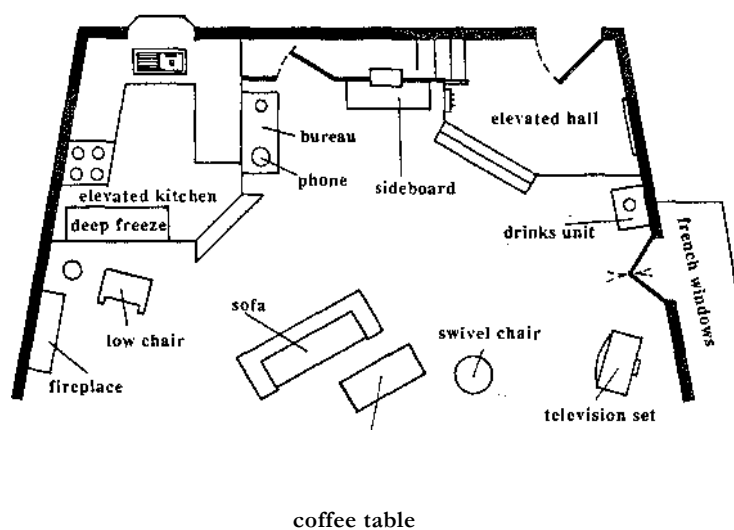
Dit toneelstuk is geschreven voor acht acteurs, maar kan ook gespeeld worden door zeven personen, als de rol van Elaine en Myra door dezelfde actrices wordt gespeeld. Een dubbelganger (stand in) kan gebruikt worden in de eerste scène van het eerste bedrijf, en aan het begin van scène 2 van het tweede bedrijf. De rol van agent Miller kan zowel door een vrouw als door een man gespeeld worden.

WAARSCHUWING

In het tweede bedrijf is het de bedoeling dat een van de acteurs vanuit een diepvries verschijnt. Een diepvries is luchtdicht en dus erg gevaarlijk voor de gezondheid van de persoon die erin zit. Misschien is het mogelijk een namaak-diepvries te gebruiken, of door gebruikmaking van de juiste lichtval, de actrice van achter het apparaat laten verschijnen.

DECOR:

De zitkamer en keuken van Grenoble, het moderne huis van Elaine en Graham Holroyd in Lukeswood, Cheshire. Midden op de avond, einde van de zomer. Linksvoor bevindt zich een iets verhoogde hal met een voordeur, een trap die naar boven leidt, een rij kapstokhaken en een grote spiegel aan de muur. In het midden een kast, een bureau en een deur naar de kelder. Rechtsvoor een iets verhoogde keuken met standaardapparatuur, zoals een grote diepvrieskast (bovenlader) die voor het publiek goed zichtbaar is. Rechtsachter een open haard en een lage leunstoel. Linksachter openslaande tuindeuren en een televisie. Middenachter een sofa, een koffietafeltje en een draaistoel. Een bureaulamp op het bureau en op de drankkast. Een staande lamp rechtsachter bij de open haard. Er bevindt zich een telefoon op het bureau. Olieverfschilderijen boven de kast en de open haard. Achter het schilderij boven de kast bevindt zich een verborgen muurkluis. Planten, vazen met bloemen en asbakken staan overal in de kamer.

EERSTE BEDRIJF

SCÈNE 1

Als het doek opgaat, loopt Elaine door de kamer naar de drankkast. Ze is ergens voor in de dertig, met kort donker haar. Ze draagt een uitdagende, rode jurk met bijpassende schoenen... de kleding valt enigszins uit de toon bij de stijl van de kamer. Ze pakt een volle fles whisky, twee glazen en een asbak en zet alles op de koffietafel. Ze maakt de fles open en strooit er een kleine hoeveelheid wit poeder in. Nadat ze de dop weer op de fles heeft gedraaid, schudt ze deze en zet hem links op tafel terug. Ze kijkt op haar horloge en loopt nerveus door de kamer, controlerend of alles in orde is... de suggestie wekkend dat er een belangrijk iemand op bezoek komt. Weer kijkt ze op haar horloge, met een uitdrukking van woede en ongeduld. Het geluid van de deurbel en ze loopt naar de voordeur. Ze opent deze. Myra, haar tweelingzuster komt gehaast op met een koffer. Het is duidelijk dat ze incognito gereisd heeft, en haar gezicht is dan ook bijna niet te zien. Ze draagt een lange broek en een modieuze grijze regenjas waarvan de kraag omhoog staat. Een donkere zonnebril, vier grote ringen, (twee aan iedere hand), twee rinkelende armbanden, een polshorloge en een pruik met weelderig, lang blond haar. Ondanks het feit dat deze twee vrouwen zusters zijn, zijn ze wat betreft karakter en levensstijl complete tegenpolen.

Elaine: (*kwaad, met sarcasme in haar stem*) Dank je! Je wordt HEEL hartelijk bedankt!

Myra: (*moe en gefrustreerd*) Laat me met rust, Elaine. Ik heb het nodige achter de rug vandaag, dus ik ben niet in de stemming om ook nog door jou op mijn nummer gezet te worden.

Elaine: Waar hing je in vredesnaam uit?

Myra: (*dumpt haar koffer in de hal*) Ik zal je er alles over vertellen, schat, als je mij eerst iets te drinken bezorgt.

Elaine: Ik heb je toch gezegd... Ik heb je toch VERTELD dat het van levensbelang was dat je hier vroeg in de middag zou zijn? Het is nu zeven uur.

Myra: (*sarcastisch*) Lieve help! Wat vliegt de tijd toch ook als je het naar je zin hebt! Maar goed, voordat je jezelf een hartaanval bezorgt, doe eens wat kalmer aan en haal iets voor mij te drinken, dan zal ik je precies vertellen wat ik vandaag allemaal voor geweldigs heb meege maakt. Een whisky gaat er wel in.

Elaine: Dat gaat er HELEMAAL niet in! Waar bleef je zolang? (*Myra loopt*

naar de draaistoel en gaat zitten. Ze draait rond totdat ze uitendelijk met haar gezicht naar het publiek zit... In deze houding blijft ze de rest van de tijd zitten)

Myra: Het is allemaal de schuld van ons gevangeniswezen. Een of andere grapjurk daar had de verkeerde datum op mijn reispasje gezet... waarschijnlijk opzettelijk... en tegen de tijd dat het helemaal uitgezocht was, had ik mijn trein gemist. Ik moest twee uur wachten op de volgende. Maar in ieder geval bedankt dat je me van het station bent komen halen... Een wandeling van tien minuten door de stromende regen was NET wat ik nodig had.

Elaine: Ik zei toch dat we niet samen gezien mogen worden? Dan valt het hele plan in duigen.

Myra: Of ben je soms bang dat ik je status in het dorp aan zal tasten?

Elaine: Natuurlijk niet.

Myra: Maar goed, ik ben er nu toch? Vanwaar al die paniek?

Elaine: Ik heb geen tijd om het uit te leggen. Heeft iemand je gezien?

Myra: In het dorp? Nee. Maar zou het wat uitgemaakt hebben, gezien die idiote kleding die ik van jou aan moest trekken? Ik voel me net een personage uit een Humphrey Bogart-film.

Elaine: We kunnen niet voorzichtig genoeg zijn.

Myra: Voorzichtig... Waarmee? Elaine, zou je me alsjeblieft het een en ander uit kunnen leggen?

Elaine: Geen vragen stellen... Luister naar me.

Myra: Ik krijg zo langzamerhand het gevoel, lief zusje, dat je weer eens een lelijk plannetje hebt uitgedacht.

Elaine: *(rustig)* IK ben er tenminste nooit voor gepakt.

Myra: *(beledigd)* Dus daarom heb je me hier naar toe laten komen... Om zout in de wond te strooien en het nog eens goed in te wrijven. Nou... *(ze staat op)*

Elaine: *(met stemverheffing)* Myra, zou je iets minder hoog van de toren willen blazen? Ik ben helemaal achter op schema. Met alles. Maanden van zorgvuldige planning zijn in gevaar gebracht en ik sta op het punt een zenuwzinking te krijgen. Zou je dus alsjeblieft weer willen gaan zitten en naar me luisteren?

Myra: *(gaat zitten)* Ja... planning... schema. Dat heb ik allemaal al eens eerder gehoord. Je hebt weer eens een smerig plannetje uitgedacht. Wat is het deze keer?

Elaine: Daar hoef jij je geen zorgen over te maken. Luister alleen heel goed, want we bevinden ons nu in een kritieke fase. *(ze kijkt op haar horloge)* Welnu...

Myra: Ho eens even! Ho eens even! Ik heb zojuist een jaar doorgebracht in onze koninklijke bajes. Ik heb een vreselijke treinreis achter de rug

en een wandeltocht van tien minuten in een wolkbreuk. Dus voordat je me weer gaat trakteren op een van je langdradige monologen, kun je me toch wel even de kans geven te acclimatiseren en me van een drankje voorzien?

Elaine: (*kwaad*) Daar hebben we nu echt geen tijd voor.

Myra: (*kijkt de kamer rond*) Goeie genade!

Elaine: Wat?

Myra: Ik had me nooit gerealiseerd dat illegaal zaken doen nog zoveel op kon leveren.

Elaine: Ach ja, je bent hier natuurlijk nog nooit eerder geweest, he? Als ik de tijd had, zou ik je een rondleiding gegeven hebben, maar ik heb dus geen tijd.

Myra: Jammer. Ik heb *nouveau riche* altijd zo amusant gevonden. (*ze kijkt naar het schilderij boven de kast*) Is dat een origineel?

Elaine: Dat schilderij? Nee. Daar zit onze kluis achter.

Myra: Wat leuk voor je. En hoe lang hebben jullie dit huis al?

Elaine: Ongeveer drie jaar.

Myra: Hmm. Leuk... heel leuk. Een hele sprong voorwaarts, vergeleken met Piggot Street. Ja... Ik moet toegeven, Elaine, je hebt gekregen waar je altijd al je zinnen op had gezet.... Tjonge, je hebt het helemaal voor elkaar.

Elaine: Inderdaad. (*langzaam*) Helemaal gesetteld, zoals ze wel zeggen.

Myra: Wat zul je VRESELIJK aardig zijn geweest voor de mensen die je onderweg naar boven tegen kwam.

Elaine: Ja, VRESELIJK.

Myra: Maar, ach... je kon toch de charme-knop altijd al naar believen aan en uit zetten. Tja, pakken wat je pakken kunt. En naar wat ik allemaal zie, valt hier aardig wat te pakken.

Elaine: Zeg, zullen we zo langzamerhand eens ter zake komen? In Holloway gaf je aan beschikbaar te zijn, dus heb ik een aanbod voor je. Eentje die geld oplevert. Veel geld.

Myra: Ah, ja... Dat mysterieuze aanbod. En veel geld dus ook nog? Hoeveel?

Elaine: Heel veel.

Myra: (*sarcastisch*) Nee, toch! Ik ben een en al oor. Maar... Neem mijn jas nu eerst eens aan, Elaine. Het is om te stikken zo heet hier. Wat benauwd. (*Myra staat op, trekt haar jas uit en gaat zitten. Elaine hangt de jas in de hal*)

Elaine: Over tien minuten moet je weer weg, dus ga je niet teveel thuis voelen. (*Myra reikt naar de whisky op de koffietafel en pakt een glas*)

Myra: En over benauwdheid gesproken... Waar is Zijne Doorluchtigheid?

Elaine: Graham? Die is weg.

Myra: *(schenkt whisky in het glas)* Ha! Stomme vraag!

Elaine: Het spijt me, maar het lijkt me beter als je niet weet waar hij is.

Myra: Ik word steeds nieuwsgieriger. Waarom niet?

Elaine: Omdat het beter is, zo.

Myra: *(heft het glas)* We gaan het nog gezellig krijgen met elkaar. *(ze brengt het glas naar haar lippen. Elaine draait zich om en rent in paniek naar Myra toe)*

Elaine: *(schrikt zich wezenloos)* Myra! Stop! Niet drinken!

Myra: *(verbluft)* Wat?

Elaine: Geef hier. *(ze grist Myra het glas uit handen en giet de inhoud terug in de fles)*

Myra: Jij, akelige trut! Ik wist dat je gierig was, maar dit...

Elaine: *(geschrokken)* Het is... God, Myra, wat kun jij het leven soms toch ingewikkeld maken... Het is Graham's lievelingsmerk. Hij gaat uit zijn dak als iemand anders ervan drinkt.

Myra: Je maakt een grapje.

Elaine: Je kent hem toch? Hij beweert dat je het hier niet kunt kopen.

Myra: Zijn oneindige gulheid vervult me iedere keer weer met verbazing.

Elaine: Ik zal een brandewijn voor je halen.

Myra: Wat aardig. Een financieel aanbod en een brandewijn. Ik heb zeker mijn geluksdag. Je zei toch, tijdens dat in-en intens roerende bezoekje dat je me in de gevangenis bracht, dat het bedrag... hoe zei je het ook al weer... erg interessant zou zijn?

Elaine: Inderdaad.

Myra: Nou, ga verder. Ik hang aan je lippen.

Elaine: *(schenkt brandewijn in)* We zijn bereid je vijfduizend pond te bieden.

Myra: Huh? *(korte stilte)* En wat moet ik daarvoor doen? Iemand vermoorden?

Elaine: Nee... Gewoon jezelf zijn. En als je het goed speelt, zit er misschien zelfs meer voor je in. *(ze verbergt de whisky-fles)*

Myra: *(op haar hoede)* Aha. Gewoon mezelf zijn.

Elaine: *(komt teruglopen met de brandewijn)* Precies.

Myra: En waar zit de adder onder het gras?

Elaine: *(Reikt haar het glas aan)* Er zit geen adder onder het gras. Het is een glashelder contract. En waarom zit je mij zo aan te kijken?

Myra: We zijn tweelingen, voor het geval je het vergeten was. Mij bedot je niet.

Elaine: Waarom zou ik jou bedotten?

Myra: Omdat, lieve Elaine, er een donkere schaduw over onze relatie hangt, die jij voor het gemak maar even vergeet. We hebben namelijk een pesthekel aan elkaar. JIJ haat MIJ, en ik, IK WALG gewoonweg

van JOU, met zeer geldige redenen, mag ik wel zeggen. Dus, waarom, zo vraag ik mij dan af, zou jij mij vijfduizend pond betalen voor het alleen maar mezelf zijn. Hier klopt iets niet. Er MOET gewoon een addertje onder het gras zitten.

Elaine: Het is zo eenvoudig als wat... Ik heb je hulp nodig.

Myra: *(lachend)* JIJ... hebt MIJN hulp nodig?

Elaine: Ja. *(korte stilte; dan, rustig)*

Myra: Kijk, kijk! Wie had dat gedacht? *(ze drinkt het glas brandewijn leeg)*
Je zit in de nesten, of niet?

Elaine: Doe niet zo belachelijk. Hoor eens, het is eenvoudigweg een zakelijke overeenkomst, meer niet. Geen risico's, geen kleine lettertjes... en, voor jou, tenminste... geen gevaar.

Myra: Het is niet het gevaar waar ik me druk om maak. Het is... Hoe zal ik het eens zeggen? Ja... Stel nou eens dat ik inderdaad doe wat ik doen moet. En ik weet bijna zeker dat daar meer bij komt kijken dan alleen mezelf zijn. Welke garantie heb ik dat ik inderdaad mijn geld krijg?

Elaine: En wat bedoel je daar precies mee?

Myra: Buiten het normale leven geplaatst zijn betekent niet dat ik ook geen kranten meer heb gelezen... met name het economische katern. En dat is waar je de ECHT belangrijke zaken leest. Voel je wat ik bedoel?

Elaine: Als je soms die artikelen over Graham's zaken bedoelt, nou, die waren niet erg waarheidsgetrouw, om het woord smaad maar niet in de mond te nemen.

Myra: Het kwam anders aardig goed geïnformeerd op mij over.

Elaine: We hebben wat tijdelijke problemen gehad. Niet alle zaken zijn zo vruchtbaar gebleken als we hadden verwacht.

Myra: Tijdelijk? Oh. Dus zijn reisbureau bestaat nog steeds?

Elaine: Eh... Nee, op het moment niet. De zaken liggen even stil. Laten we zeggen dat we besloten hebben meerdere zaken op te starten.
(Myra doet een Turkse sigaret in een sigarettenhouder en steekt hem aan met een zwierig gebaar en veel gerinkel van haar armbanden)

Myra: Oh, ja? *(stilte, dan heft ze haar glas)* Schenk me nog eens bij.

Elaine: *(neemt het glas aan om verdere vragen te voorkomen)* Tsjj! Jij verandert ook nooit, he?

Myra: Dus...

Elaine: Dus wat? *(ze loopt naar de bar)*

Myra: Dus hij is helemaal niet failliet.

Elaine: Moet je nou perse die vieze Turkse sigaretten roken?

Myra: Je weet dat ik zonder die dingen niet na kan denken.

Elaine: Smerige dingen. Je gaat er jaren eerder dood van.

Myra: Er zijn heel wat gevaarlijker dingen dan Turkse sigaretten. Nu heb je mijn gedachtenstroom helemaal onderbroken. Oh, ja. We hadden het over Graham... dat hij failliet was. Is het waar, of niet? *(stilte)* Kom op, Elaine... Is hij failliet of is hij niet failliet?

Elaine: *(schenkt brandewijn in)* Je weet net zo goed als ik... Je hebt faillissementen en je hebt... faillissementen. *(ze glimlacht)* Het was gewoon een redmiddeltje. Als je begrijpt wat ik bedoel.

Myra: Nee. Of... Ja, maar toch ook weer niet.

Elaine: *(komt terug met de brandewijn)* Myra, wil je nu ophouden met de ondervraging? We hebben geen tijd meer. Ga je ons helpen, ja of nee?

Myra: Dank je. *(neemt een slokje)* Dat hangt er van af. Weet je zeker dat er geen risico's aan verbonden zijn?

Elaine: Absoluut zeker. En je zult je prima vermaken. Eerlijk gezegd denk ik, jou kennende, dat je de tijd van je leven zult hebben. *(ze loopt naar de open haard)*

Myra: Goed. Kom maar op dan, met de adembenemende details.

Elaine: Tja. Dat is het eerste probleem. Daar kan ik je niets over vertellen.

Myra: Waarom niet?

Elaine: Omdat het zowel voor jou als voor ons beter is dat je geen voorkennis hebt.

Myra: *(lachend)* Bedoel je...?

Elaine: Het is van essentieel belang dat je nergens van weet.

Myra: Ik begrijp het niet. Wat moet ik dan doen?

Elaine: Gewoon... Jezelf zijn.

Myra: Mezelf zijn? Hoe bedoel je... Mezelf zijn?

Elaine: Doe normaal. Doe wat je anders ook zou doen onder de omstandigheden. Met andere woorden... Doe wat je instincten je zeggen.

Myra: Huh?... Wacht even... Wacht eens even. ik moet aan een of ander complot meedoen waar ik niets van weet. En ik moet me normaal gedragen en m'n instincten volgen om vijfduizend pond te vangen.

Elaine: Juist.

Myra: Ik begrijp er niets van.

Elaine: Hoe minder je weet, hoe overtuigender je zult zijn.

Myra: Ik word toch niet in een of andere val gelokt, he?

Elaine: Doe niet zo kinderachtig.

Myra: Hoor eens, ik weet wel dat ik achteraan stond toen de hersens werden uitgedeeld, maar...

Elaine: Ik beloof je plechtig dat je geen gevaar zult lopen. Je zult aangenaam verrast worden door wat er nog gaat gebeuren. Het enige dat je hoeft te doen, is datgene wat je normaal onder die

omstandigheden zou doen.

Myra: (*geïrriteerd*) Maar WELKE omstandigheden, in godsnaam?

Elaine: Al wist ik het, dan nog kon ik het je niet vertellen.

Myra: Ach, maak het nou...

Elaine: Myra, zeg gewoon tegen jezelf, "Wat zou ik normaal in deze situatie doen?"... En dat is dan hetgene dat je moet doen.

Myra: Maar... Als ik nou het verkeerde doe?

Elaine: (*tegen de draaistoel*) Dat zul je niet doen.

Myra: Maar.. Stel nou eens...

Elaine: (*lacht spottend*) Weinig kans.

Myra: Hoe weet je dat zo zeker?

Elaine: (*kijkt op haar horloge*) Ik weet het gewoon zeker.

Myra: Er is hier iets mis mee. Ik weet niet zeker of ik dat wel zo prettig vind.

Elaine: Je zult het heel prettig vinden...Ik beloof het. Je zult het bijzonder prettig vinden.

Myra: En wanneer krijg ik het geld?

Elaine: Dat is een moeilijke vraag. Tot op zekere hoogte hangt dat af van hoe jij je gedraagt. Je zult geduld moeten oefenen, dat is alles.

Myra: Geef me op zijn minst een globale tijd. Gaat het om dagen? Weken?

Elaine: Nogmaals, daar kan ik je geen antwoord op geven. Waarschijnlijk enkele weken... Met een beetje geluk.

Myra: En waar ben jij, terwijl ik mezelf zit te wezen?

Elaine: Vergeet mij nou maar even... Hoor eens, ze... Hij kan ieder moment terugkomen, en dan treedt het plan al in werking. Dus je kunt nu beter weggaan. Het spijt me dat we niet meer tijd hadden, maar dat is mijn schuld niet. En onthoud goed, als de bal eenmaal aan het rollen is, is er geen weg meer terug... voor geen van ons.

Myra: Ik zie nu al moeilijkheden.

Elaine: Dat betwijfel ik.

Myra: Ik was wel gedwongen mijn flat op te zeggen.

Elaine: Dat weet ik. En wat dan nog?

Myra: Ik ben volkomen blut.

Elaine: Daar heb ik rekening mee gehouden. Dat is in orde.

Myra: Dus wat dacht je ervan als ik hier bleef overnachten?

Elaine: Geen sprake van. (*ze loopt naar het bureau*) Als je hier vertrekt, loop dan het dorp in, dan kom je een taxi-standplaats tegen naast het postkantoor. Er is een taxi voor je besproken op naam van mevrouw Green. Die brengt je naar het Castle-Hotel, een kilometer of drie verderop, waar een kamer voor je is gereserveerd... ook onder de

naam van mevrouw Green. *(ze opent een lade en haalt eens set sleutels, een stapel bankbiljetten en een grote, verzegelde envelop tevoorschijn. Ze loopt terug naar de draaistoel)*

Myra: Dat hotel heb ik gezien vanuit de trein. Het is een viersterrenhotel. Dat is niet te betalen.

Elaine: Ach, dat is allemaal zo relatief. Ik heb de kamer voor twee weken besproken, dus achthonderd zal wel genoeg zijn. En er zit nog vijfhonderd bij voor uitgaven.

Myra: *(verbaasd)* Tjee! Ik ben inderdaad hard aan wat contanten toe, maar dit is bijna belachelijk! Ho, wacht eens even. Dit wordt toch niet van die vijfduizend afgetrokken, of wel?

Elaine: Nee, maar ik wilde wel voorstellen dat je een gedeelte van het bedrag besteedt aan een nieuwe jurk. Verander je stijl. Pas je een beetje aan. Draag voorlopig niet die opzichtige rommel die je normaal draagt.

Myra: En hoelang moet ik die mevrouw Green onzin volhouden?

Elaine: Voor zolang als nodig is.

Myra: En als het geld op is...?

Elaine: Dat zal niet gebeuren.

Myra: Maar wat moet ik daar dan doen?

Elaine: Je gedeisd houden, vakantie vieren en je amuseren. Maar... en dit is van groot belang... lees de lokale kranten.

Myra: Waarom?

Elaine: Gewoon doen wat ik zeg.

Myra: Maar...

Elaine: Hier is een duplicaat-set sleutels van ons huis en een paar zeer belangrijke documenten in een verzegelde envelop. Houd ze constant bij je. Verlies ze nooit uit het oog... geen seconde.

Myra: Moet ik die openen, ofzo?

Elaine: Uiteindelijk, wel... Ja.

Myra: En wanneer is uiteindelijk?

Elaine: *(kijkt op haar horloge)* Als dat moment komt, weet je het wel.

Myra: *(niet op haar gemak)* Al die... vaagheid... Ik denk niet dat ik er tegen kan... Ik heb nog een drankje nodig.

Elaine: We hebben geen tijd meer.

Myra: Maar....

Elaine: Je kunt jezelf helemaal lam drinken in het Castle-hotel. Nu moet je gaan.

Myra: Ik neem dus een taxi in het dorp die me er naar toe brengt.

Elaine: Beiden onder de naam...?

Myra: Mevrouw Green.

Elaine: En?

Myra: Ik heb je huissleutels en enkele zeer belangrijke documenten. Kan ik je bellen?

Elaine: Nee.. Dat heeft geen zin. En nou moet je gaan. *(ze haalt de koffer en de jas)* Vertrek via de tuin en loop langs het kanaal naar het dorp. Dan word je niet gezien.

Myra: Maar... Wanneer zie ik je dan weer?

Elaine: Denk daar nou maar niet over na. En nu wegwezen.

Myra: *(trekt haar jas aan)* Maar... Is dat alles?

Elaine: Dat is alles wat je moet weten. Amuseer jezelf en lees de kranten. Oh! En vergeet niet... Niets is wat het lijkt...

niets. Dus verkoop de huid van de beer niet voor hij geschoten is.

Myra: Jezus, Elaine. Wat heeft dat nu weer te betekenen?

Elaine: Toe nou maar. Weg wezen.

Myra: Er is meestal veel voor nodig om mij bang te maken, maar dit...

Elaine: Er is niets om bang voor te zijn. Ga nu.

Myra: *(pakt de koffer op)* Dit... plan... is dat legaal? Want als ik weer gepakt word, dan wordt dat mijn dood. Dat weet je toch?

Elaine: Vertrouw me nou maar. Je hebt niets te verliezen en alles te winnen. *(ze duwt Myra naar de openslaande deuren)*

Myra: Maar is het legaal?

Elaine: Wat jouw aandeel betreft, is het legaal.

Myra: En JOUW aandeel?

Elaine: Schiet op. Ga nu. Ze... Hij kan hier ieder moment zijn.

Myra: Ik hoop dat je weet wat je doet.

Elaine: We weten precies waar we aan begonnen zijn. Vertrek nou alsjeblieft. En vergeet niet wat ik heb gezegd over die huid van de beer.

Myra: *(bij de openslaande deur)* Als gewoon doen en mezelf zijn inhoudt dat ik iemand moet vermoorden, dan heb ik recht op veel meer dan vijfduizend... dat snap je toch wel?

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto